

НОЋ

Теби упућен мој нежни и сетни глас
Ремети тишину у позни ноћни час.
Крај лежаја мога тужна свећа гори
А стих се за стихом слива и жубори.
Тече поток љубави сав испуњен тобом.
У тами твоје очи угледах пред собом,
Осмехују ми се и звуке чујем ја:
"Мили мој, нежни мој... волим...
твоја... твоја!"

(1823)